

N.F.S. Grundtvig *Tale ved åbningen af Marielyst Højskole 7. maj 1869*
Tale ved åbningen af Marielyst Højskole 7. maj 1869[*Tale ved åbningen af Marielyst 7. maj 1869*]*Tale ved åbningen af Marielyst Højskole 7. maj 1869*

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.11, november 2017

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktcommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1869 (SJ: 1431)

Teksten er etableret af Henrik Yde

Punktcommentarer og tekstredigering er skrevet af Henrik Yde, redigeret af Klaus Nielsen, Steen Tullberg og Kirsten Vad

Indledning er skrevet af Henrik Yde, redigeret af Klaus Nielsen og Steen Tullberg og Kirsten Vad

Tilsyn ved punktcommentarer og indledning dr.theol. K.E. Bugge

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2023

|A:78

[Denne tale blev gengivet i *Dansk Folketidende* som referat og ikke trykt efter manuskript.]

Biskop *Grundtvig* [...] mindede om det gamle Sagn om Kong Skjold, at han blev gift med Gefion, som pløjede Sælland fra Sverrig, og rejste saa sit Kongesæde i Lejre i Nærheden ad Roskilde. Hvormeget Sandt der kan ligge til Grund for Sagnet, er ikke godt at vide, men at der har ligget noget Sandt tilgrund, kan vi slutte deraf, at Lejre virkelig blev Kongesædet i Oldtiden; og at det har været en meget glædelig Begivenhed, da Kongetronen i gamle Dage blev rejst i Danmark, følger af sig selv, ligesom Navnet "Gefion" ogsaa ligefræm betyder Glæde. Af denne Glæde bærer ogsaa Oldsagnene tydelige Spor; thi det fortælles jo om Frode Fredegod, at han havde faaet en Lykke-Kværn, som kunde male alt, hvad han forlangte af den, og som maatte male Guld og gode Dage, følgelig ogsaa Glæde, til Kong Frode og hans Folk. Men den Glæde, som saaledes i Oldtiden rejste sin Dronningestol paa Sælland, den skulde ikke forgaa, men i Tidens Løb blive klar og lys, som der peges paa i en af vore Kæmpeviser, hvor en fangen Havfru spaaed Dandronningen om de tre Sønner, hun skal føde, og af hvilke den tredie skal blive en Vismand uden

Mage. Det er, hvad der nu sker, idet den danskristelige Oplysning voxer op iblandt os, som ikke er den hjærtelige Glæde fjendsk, men i hvilken denne bliver klar og lys, og dertil tør vi frit lykønske Folket og lykønske de unge Piger, som nu skal gjøre Bekjendtskab med den.